

Ноктюрн

Андрій Гарасевич

У далечі замріяній, імлистій
застигли зорі в мерехтливій тиші...
Це ніч гуляє в зорянім намисті,
і вітер ряд тополь шумких колише.

Три зорі грають в грі семибарвистій.
Під ними дім біліє квітом вишні.
Вирує ліс за ним зеленим листом,
і місяць родить привиди розкішні...

А Ти стоїш, струнка, граційна, боса,
немов русалка,— в мрій прозорім храмі,
пестиш рукою тріпотливі коси...

...Ще мить — і знову стін холодний камінь,
що знов зиму у літо мрій приносить...
...А Ти застукала у серця брами...